

LSMUKas

LSMU GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2013 M. LAPKRIČIO MĖN.

PROVERŽIO METAI

*Nelikime stovėti kaip medžiai vidury,
Aplinkui nūr vėjelio, tik LSMUG VIBE širdy!!!
Taip ir einame dabar, nesustosime laike,
Mes veršimės į priekį, atrasime save!*

Šiuos metus skelbiame ne tik gimnazijos PROVERŽIO į miestą, į nacionalinę, tarptautinę erdvę, proveržio asmeninio bei profesinio tobulėjimo metais. Energiją skleidžiame kiekvieną dieną: esame žingeidūs, ambicingi, kūrybingi, nesustojantys vietoje, turime tikslų bei siekiame juos įgyvendinti. Tik visada padėkime vieni kitiems.

KAIP JAUČIUOSI IŠEJĘS IŠ MOKYKLOS?

*Mokykla – asmeninė komforto zona.
Pasaulis – viskas, bet ne komforto zona.*

Taip ir jaučiuos, lyg išėjęs iš savo komforto zonos. Daug kas pasidarė namu, kad ir tai, kad studento pažymėjimą pats turi pasidaryti. Juk mokykloje net nereikėjo galvoti apie tokį savarankiškumą, viskas buvo padaroma už tave. Mokykloje tavimi ir rūpinosi, vis klausinėdavo: kaip sekasi, ar viskas gerai, primindavo, kad reikia daryti namų darbus bei ruoštis atsiskaitymams. Išėjęs į pasaulį pasijunti lyg netekęs auklės. Tampi pats savo aukle. Ne be reikalo sakoma, kad mokykla išleidžia žmogų į pasaulį. Šis pasaulis baugus, pavojingas, pilnas klystelių. Mokykloje yra tik viena kelias – iš mokyklos, bet bent jau žinai, ko tiksliai sieki. Na, o čia, šiame pavojingame pasaulyje, kelių yra begalybė, šunkelių dar daugiau, bet tik keli keliai veda tikslo link. Ir tai, tas tikslas vis keičiasi, o keliai tik siaurėja. Juokinga, kad 12 metų bandai pabėgti iš to pragaro, bet galiausiai supranti, kad iš tikrųjų bėgai iš rojus. Sėkmės renkantis, dvilyktokai.

Žygimantas Vaičiukynas, IV laidos abiturientas

VISI BENDRAI SUTELKIME JĖGAS

Paskutiniai – galbūt ir keistai skamba, gal kiek ir džiaugsmingai. Tačiau mes, dvilyktokai, kuriems teliko vienerius metus vaikščioti LSMU gimnazijos grindiniu, priimame šią žinią kartu ir entuziastingai, ir liūdnei. Gaila bus po metų palikti šią puikią gimnaziją, atsisveikinti su mielais klasės draugais, mums visada padedančiais mokytojais. Vis dėlto žvelgiame į ateitį optimistiškai – mokyklos baigimas

tėra vieno gyvenimo etapo pabaiga ir kito naujo pradžia. Todėl norime visai LSMU gimnazijos bendruomenei palinkėti gerų 2018/2019 mokslo metų, visokeriopos sėkmės, darbštumo, atkaklumo, neblėstančio ryžto ir aukštų rezultatų. Jau rugsėjo 3-iają, atlikę A. Mamontovo dainą „Ufonautai“, įrodėme, jog energijos mums netrūksta, tad ją dalijamės su visais bendruomenės nariais. Linkime niekada neprarasti vilties, net ir

pačiomis sunkiausiomis valandomis, kai Jūsų lūkesčiams nelemta išsipildyti. Tegul mokymosi kelią kasdien lydi žinių alkis. Visi bendrai sutelkime jėgas, kad LSMU gimnazija taptų pati geriausia Kauno miesto mokykla. Tuomet mūsų darbo vaisiai pranoks pastangas ir svajones. Geros kloties ir iš atminties neblėstančių mokslo metų!

LSMU gimnazijos V laidos
abiturientai

LSMU gimnazijos V abiturientų laida.

MONTGOMERY BELL ACADEMY DIREKTORIAUS BRADFORD GIOIA VIZITAS LSMU GIMNAZIJOJE

Montgomery Bell Academy direktorius Bradford Gioia LSMU gimnazijoje.

Šie mokslo metai prasidėjo maloniai, nestokojome šilumos tiek tiesiogine, tiek perkeltine prasme.

Šiltą rudenį mus aplankė šilti žmonės – taip galėtumėm apibūdinti tai, kas įvyko prieš kelias savaites, kai gimnazijoje viešėjo MBA direktorius Bradford Gioia su žmona Minna. Pirmasis atsitiktinis susitikimas su grupe amerikiečių mokytojų virto viena stipriausių gimnazijos partnerystių, būtent amerikiečiai atvyksta į Lietuvą kiekvieną vasarą ir planuoja tai daryti ateityje.

Bradford Gioia dar prieš metus nslėpė savo noro aplankyti Lietuvą ir pamatyti, kas gi taip traukia jo mokytojus ir moksleivius čia sugrįžti, anot jo, tai vienintelė iš 25 MBA tarptautinių mainų programų, kurią sukūrė ne jis pats asmeniškai, bet MBA mokytojai su partneriais Lietuvoje. Istorija, prasidėjusi nuo Rutos Šepetytės romano, tęsiasi. Į Lietuvą Bradford Gioia atvyko kaip kvietinys „Ashes in the Snow“ premjeros svečias. Gimnazijoje jis susitiko su projekte jau dalyvaujančiais moksleiviais. Išklausė jų atsiliepimus ir įspūdžius, pats aktyviai domėjosi, ką

gauna lietuvaičiai iš šių mainų, kaip tai keičia jų pasaulėvoką. Nuoširdus pokalbis prabėgo akimirksniu, ne visus klausimus spėjome užduoti, tad tikimės greitai metu pokalbį pratęsti jau Nashville. Vasario 11 d. „Ashes in the Snow“ filmas bus rodomas MBA. Peržiūroje dalyvaus visi mokyklos moksleiviai ir mokytojai. LSMU gimnazijos delegacija – 10 gimnazistų ir 4 mokytojai – yra šio neeilinio renginio svečiai. Gimnazijos administracija rengia dalyvių atranką. Plačiau apie atranką bus paskelbta FB puslapyje.

Tarptautinių programų koordinatore
Ingrida Krasauskienė

FRANKOFONIŠKA KOMANDA VĖL PADIDĖJO!

Frankofonai Jolita, Matilda, Benjaminas, Iryna, Ingrida, Aistė ir Philipas.

Šiais naujais mokslo metais mūsų frankofoniška komanda vėl padidėjo! Mes su džiaugsmu į savo komandą priimame Jolitą, Iryną ir Philippe. Jolita anksčiau dirbo Vilniuje skirtingose mokyklose. Šiais metais ji bus taip pat atsakinga už modulį 6 kl. „Approfondissement de la langue française“. Iryna yra ukrainietė ir, prieš pradėdama dirbti mūsų gimnazijoje, ji dirbo Slovakijoje. Ji bus atsakinga už modulį 7 kl. „La pratique de la langue française“

grâce à des activités ludiques“. Philippe yra prancūzas, atvykęs iš Slovakijos (prieš tai dirbo). Jis yra geografijos mokytojas ir dirbs su „Label klasėmis“, taip pat mokys prancūzų kalbos ir turės teatro modulį. Nepamirškime ir Aistės, Mathilde, Benjamin ir Ingridos, kuriuos jau labai gerai pažįstate! Visa frankofoniška komanda žada nuostabių, įvairiausių frankofoniškų projektų!

Prancūzų kalbos mokytoja
Aistė Urbonavičienė

GIMNAZIJOS LITUANISTAI

Gimnazijos lituanistai džiaugiasi gimtajai kalbai neabejinga bendruomene.

Bėsiuokštindami po biologijos laboratorijas, belandžiodami po chemijos užkulisius ar bandydami gyvenimą suvokti prancūziškai LSMU gimnazijos mokiniai užėina ir į lietuvių kalbos pamokas. Nuotaikų čia būna visokių: sunki rašyba (didžiuojamės, kad lietuvių kalboje tiek daug išliko iš ideprokalbės!); neįdomūs programiniai kūrinių (mokomės kritiškai mąstyti); net 4 valandas trunkas rašinys (ugdomės ne tik kantrybę...); BVE vertinimo džiunglės (nesyk pasiklydę buvome visi, bet kelią vis tiek surandame). Žodžiu, besimokant gimtosios kalbos yra ką veikti. Kai sunkumus pajvairiname kinu, teatru, įvairiais kūrybiniais ar tiriamaisiais projektais, mokymasis veriasi ne tik įdomesnis, bet ir prasmingesnis. Taip ir auga LSMU gimnazijos mokiniai – sąmoningi savo šalies piliečiai, nepamynę nei jos kalbos, nei kultūros. O tai, kad užauga raštingi ir išmintingi, puikiai įrodė pernai metų abiturientai – **valstybinį brandos egzaminą išlaikę geriausiai Lietuvoje!** (Tai patvirtino Nacionalinis egzaminų centras.)

Minėti Tarptautinę raštingumo dieną mūsų gimnazijoje jau tapo tradicija. Diktantus rašo ne tik mokiniai, bet ir mokytojai. Lituanistų iniciatyva visų dalykų mokytojai pasitikrina, ar šiame globaliame pasaulyje kalbėdami, skaitydami įvairiomis kalbomis nepamiršo gimtosios kalbos rašybos. Lietuvių kalba – viena sunkesnių pasaulio kalbų, tad nenuostabu, kad jos turtingas žodynas turi ir tokių žodžių, kuriuos vartojame ne kasdien. Tad klaidų gali padaryti ir raštingiausieji. Kalbai pažinti, mokėti ribų nėra. Todėl džiaugiamės, kad kiekvienais metais rašyti diktanto susirenka vis daugiau mokytojų. Dėkojame už aktyvų dalyvavimą administracijai, istorikams, matematikams, fizikams, užsienio kalbų mokytojams ir kitiems kolegoms. Šiais metais geriausiai diktantą parašė anglų kalbos mokytoja Dovilė Spudienė, matematikos mokytoja Ingrida Masaitienė, gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys. Gimnazijos lituanistai džiaugiasi gimtajai kalbai neabejinga bendruomene.

ŠIMTMEČIO DAINŲ ŠVENTĖJE „VARDAN TOS...“ NET TRYS MŪS GIMNAZIJOS KOLEKTYVAI

Liepos 1–6 d. Vilniuje praūžė Lietuvos šimtmečio dainų šventė „Vardan tos...“, į kurią atvyko itin gausi pasaulio lietuvių kolektyvų delegacija. Daugiau nei 1700 dalyvių iš 16 pasaulio šalių: Airijos, Argentinos, Australijos, Austrijos, Belgijos, Brazilijos, Didžiosios Britanijos, JAV, Kanados, Latvijos, Lenkijos, Rusijos, Švedijos, Ukrainos, Urugvajaus, Vokietijos. Labai džiaugiamės ir didžiuojamės, jog ir mūsų gimnazijos mišrus choras „Ave Musica“ (vadovė Giedrė Druskienė) ir tautinių šokių kolektyvai „Eglynėlis“ bei „Kupolėlė“ (vadovė Eglė Glinskienė) turėjo galimybę prisidėti prie šios nuostabios šventės įgyvendinimo ir tapti jos dalyviais. Tautinių šokių kolektyvui „Eglynėlis“ Nacionalinės Mikalojaus Konstantino Čiurlionio menų mokyklos vertinimo ekspertų komisija nustatė mokyklų meno kolektyvų meninio pajėgumo II kategoriją.

Eglė Glinskienė

Mokytojos E. Glinskienė ir G. Druskienė gavo padėkas nuo Kauno miesto mero už kolektyvų paruošimą 100-mečio Dainų šventei.

Dainų šventės dalyviai.

PILIETIŠKUMO PAMOKA RUKLOS KARINĖJE BAZĖJE

Rukla yra vos už dešimties kilometrų nuo Jonavos. Nedideliame miestelyje glaudžiasi vietos gyventojai, pabėgėliai, Lietuvos kariuomenės ir NATO kariai. Čia dažnai užsuka aukšto rango pareigūnai, garbingi svečiai ir kiti lankytojai. Spalio 10 dieną aplankyti Lietuvos kariuomenės atvažiavo didelis būrys moksleivių iš visos Lietuvos, o tarp jų ir mes, LSMU gimnazijos

II B bei C klasių gimnazistai. Tik atvykus į vieną iš 3 kariuomenės padalinių mus pasitiko draugiškai nusiteikę kariai, kurie skatino rytą pradėti žvaliai, todėl turėjome bėgti krosą. Po kelių minučių visi jau stovėjome surikiuoti eilėmis ir laukėme, kada galėsime mesti „granatas“, o nepraėjus nė pusvalandžiui darėme atsispaudimus bei pritūpimus. Po jų mūsų laukė

atokvėpio minutėlė – klausėmės trumpos paskaitos apie Lietuvos kariuomenę bei gavome nuostabią galimybę apžiūrėti, kaip atrodo šauktinių kambariai, kur jie leidžia savo laisvą laiką. Na, o tuomet mūsų laukė smagiausia dalis: ėjome apžiūrėti karinės amunicijos. Žinoma, nepraleidome galimybės lipti į šarvuočius, pakilnoti karių kuprinę. Šią įdomią ekskursiją baigėme valgydami skanų plovą bei gerdami arbatą. Autobuse visi nutarėme, jog tai buvo viena iš geriausių pilietiškumo pamokų. Ačiū mokytojai Daivai ir kuratorei Eglei.

Martyna Bacevičiūtė I g. B

Smagiausia apžiūrėti karinę amuniciją.

DŽIAUGIAMĖS MŪSŲ PENKTOKAIS

PIRMI PENKTOKŲ ĮSPŪDŽIAI MOKYKLOJE

Šioje mokykloje jau trejus metus mokosi mano vyresnysis brolis. Jis pripasakojo įvairiausių nutikimų mokykloje, kurie man atrodė be galo įdomūs ir sunkiai pasiekiami, nes būdavau vis per mažą ir per mažą. Visada svajočiau mokytis kartu su broliu.

Šiemet mano svajonė išsipilė. LSMU gimnazija patiko nuo pirmos dienos. Pradėjusi mokytis supratau, kad lengva nebus. Bet, tikiuosi, pavyks. Visi – ir mokytojai, ir vyresni vaikai – mums paaiškina, ko nežinome, ir padeda. Klasės auklėtoja mane prajuokina netgi tada, kai pyksta. Ji sako, kad nemėgsta penktokų, bet jaučiu, kaip stipriai mus myli. Mėgstamiausia pamoka – matematika. Mokytojas Martynas labai griežtas, bet viską aiškiai paaiškina ir visai nebaisus. Jau buvo mūsų krikštynos. Šėlome iki vėlaus vakaro.

Ieva Ivanauskaitė, 5c

Ši mokykla man labai patinka, nes čia mokytis yra linksmi, visi mandagūs, nesitūčioja vaikai vieni iš kitų. Bet minusas šioje mokykloje yra tas, kad čia reikia mokytis – žinoma, tai normalu. Ši mokykla yra geriausia iš vis mano matytų.

Aarnas Vitkevičius, 5b

Šioje mokykloje jaučiuosi nuostabiai. Mokytojai yra nuostabūs, o būreliai tiesiog puikūs. Čia aš niekada nesijaučiu liūdna, pikta. Šioje mokykloje susiradau daug draugų, kurie šypsosi kiekvieną dieną. Man labai patinka čia mokytis.

Justė Martinėnaitė, 5b

Man čia labai patinka. Geri mokytojai, skanus maistas ir graži aplinka. Labiausiai patinka tai, kad gali lavinti talentus pačioje mokykloje. Nuo mažens norėjau būti dainininke ir ši mokykla padėjo tai įgyvendinti.

Rusnė Akstinaitė, 5b

Nors šita mokykla nauja, bet jau dabar jaučiuosi savas. Man mokykloje labiausiai patinka poilsio erdvė, ten gali atsipalaiduoti. Val-

gykloje gamina skanų maistą, net ir mano vieną iš skaniausių patiekalų – spagečius. Džiaugiuosi, kad čia mokausi.

Konstantinas Šimonis, 5a

LSMU gimnazijoje aš jaučiuosi laisva mokytis ir išmokti. Čia mokytojai draugiški, kaip ir vaikai, – visada padės, net jei matai pirmą kartą. Man čia labai patinka skambučiai, jie nuteikia linksmai. Nėra nieko, kas nepatiktų. Čia nuostabu! Pilna renginių, kai kuriuos iš jų net gali padėti rengti. Ačiū už nuostabią mokyklą!

Liepa Petrauskaitė, 5a

Man patinka visos pamokos, bet labiausiai prancūzų, nes veda mokytoja nelietuvė ir taip galiu įgyti patirties.

Beatričė Stonkutė, 5a

Aš šioje mokykloje jaučiuosi nuostabiai! Man patinka maistas, mokytojai, vaikai. Tikrai norėčiau čia mokytis toliau. Patyčių nėra. Jei pamesi daiktą mokykloje, tikrai jis atsiras. Direktorius nuostabus. Mokytojai rengia renginius. Ir tai daro tik dėl mūsų.

Lukas Marčiulionis, 5b

Mokykla yra svarbiausias gyvenimo dalykas, todėl mokykloje turi jaustis saugiai, gerai, maloniai. Taip aš ir jaučiuosi! Todėl manau, vienas šis žingsnis mano gyvenime yra puikiai nužengtas.

Astra Gurkšnytė, 5b

Baigiantis vienam gyvenimo etapui ir prasidedant kitam, nerimauja ne tik vaikai, bet ir tėvai. Nerimą kėlė tokie paprasti dalykai, ar spės pavalgyti. Juk tiek daug vaikų, o pertraukos trumpos! Kaip rasti tinkamą mokomo dalyko klasę? Kaip suspėti susipažinti su bedraklaisiais, pasirinkti būrelį. Vienu žodžiu, kaip nepasiklysti informacijos gausoje ir labirintuose. Tačiau LSMU gimnazijoje viskas suorganizuota taip, kad yra paprasta ir lengva. Adaptacinis rug-

Susipažiname dar prieš rugsėjį.

sėjo mėnuo padėjo sudėlioti visus nerimus į vietas. Pietums skirta visa pamoka. Spėja visi, kas nori valgyti, paplėpti ar tiesiog pailsėti. O ir patiekalų kokybė ir pasirinkimas nustebino maistui išrankią dukrą.

Būrelių pasirinkimas mokykloje vyko visai paprastai – „Būrelių mugės“ metu kiekvienas, kas norėjo ir domėjosi, galėjo gauti atsakymus į visus rūpimus klausimus. Kas nespėjo ar pritrūko drąsos, galėjo būrelius pasirinkti ir vėliau. Būrelių vadovai supratingi ir geranoriški. Penktokų krikštynos, edukacinė stovykla „Susipažinkime“ su nakyne – tai puikus būdas geriau susipažinti ir susirasti naujų draugų ne tik klasėje, bet ir tarp kitų penktų klasių mokinių.

Renginių planas visiems mokslo metams – dar vienas dalykas, kuris

maloniai nustebino. Aiškos datos, temos, dalyviai, atsakingi už renginius žmonės. Šiame skubančiame ir bėgančiame pasaulyje planuojančiam laiką tai yra labai svarbu. Penktokams noriu palinkėti drąsiai žengti į priekį, noriai semtis naujų žinių ir nebijoti iššūkių! LSMU gimnazijai nuolat tobulėti, augti ir neprarasti išskirtinumo!

Vytautė mama, 5a

Gimnazija sužavėjo jau rugsėjo 1-ąją dieną. Patiko viskas: aplinka, atmosfera, auklėtoja. Didelį įspūdį padarė saugumo reikalavimai: niekas laisvai nevaikšto į mokyklą ir iš jos. Valgykloje džiugina puikus maistas. Gimnazijoje įdiegta daug technologinių naujovių – manyčiau, tai yra itin aktualu. Maloniai nustebino komunikacija su tėvais: gauname daug informacijos laiškų, žinučių,

TAMO dienyno pranešimų forma. Būrelių pasiūla sužavėjo gausa ir originalumu. Džiaugiamės, mėgaujamės ir tikimės, kad mūsų penktokė sėkmingai kops į mokslo aukštumas

Emilijos mama Vaida, 5c

Aš esu Mija. Mokausi LSMU gimnazijoje. Man labai patinka šios mokyklos mokytojai. Man labai patinka mūsų mokyklos valgykla ir poilsio kambarys. Valgykloje yra daug vietos ir įvairaus maisto, o poilsio kambarioje galima pažaiskti kompiuteriu, žaisti stalo žaidimus, daryti namų darbus ir pan. Taip pat man patinka erdvės mūsų mokyklos kabinetai bei koridoriai. Mano nuomone, ši mokykla yra puiki ir aš nematau joje jokių trūkumų.

Mija Gedgaudaitė, 5c

► 4 p.

EDUKACINĖ STOVYKLA „SUSIPAŽINKIME“

Rugsėjo 28–29 dienomis LSMU gimnazijos penktų klasių mokiniams vyko edukacinė stovykla „Susipažinkime“, kurios tikslas – geriau pažinti savo klasės draugus bei kitus penktų klasių mokinius. Buvo organizuoti įvairūs komandos formavimo užsiėmimai, kurių metu mokiniai šoko, žaidė žaidimus, atliko bendravimo ir bendradarbiavimo užduotis, dalyvavo meno dirbtuvėse, jėgas išbandė sportinėse estafetėse, su vyresnių klasių mokiniais keliavo į žygį, o vakare dalyvavo diskotekoje! Prie šios stovyklos organizavimo prisidėjo II g. klasės mokinys Aurimas Bikuličius, IV g. klasės mokinys Rokas Gelžinis, II g.

klasės mokinės Elzė, Ieva ir Urtė Raubytės, Martyna Valančiūtė. AČIŲ savanoriams, klasių auklėtojoms Aušrai, Ilonai ir Vilmai, užsiėmimus vedusiems mokytojams Eglei ir

Mariui bei jauniausiems gimnazijos bendruomenės nariams už aktyvų dalyvavimą veiklose!

**Gimnazijos psichologė
Juneta Zelmikienė**

Šokame su mokytoja Egle.

LSMU GIMNAZIJA

Pasibaigus vasaros šėlionėms, vėl prasidėjo nuostabus laikas žinioms pildyti. Tačiau šįkart aš jau keliauju į kitą, nuostabią mokyklą, į kurią papulti buvo mano didžiausia svajonė (išskyrus, Iphone XS žinoma). Na, o kad svajonė išsipildytų, prieš tai teko nemažai įdėti ne tik pastangų, bet ir laiko. Dabar labai džiaugiuosi, jog man pavyko, čia sutikau naujų bendraminčių bei mokytojų, kuriuos jau drąsiai vadinu savo Draugais! Čia kiekvieną dieną sužinau kažko naujo ir įdomaus. Dėka prancūzų kalbos mokytojos už kelerių metų jau laisvai kalbėsiu prancūziškai, labai nekantrauju aplankyti pietų Prancūziją – ten stūksančias Alpes, mažus jaukius prancūziškus miestelius, pašokinėti per šiltas Viduržemio jūros bangas bei pabendrauti su vietiniais jų gimtąja kalba. Pamokose apie gamtą ir žmogų labai vertinu mokytojo sugebėjimą su mimi ir mano draugais kalbėti mūsų, vaikų, kalba, įtraukiant mums šiuo metu turbūt įdomiausius įrankius – telefonus, planšetes ir kompiuterius, manau, kad tai yra svarbiausia. Džiugu, jog čia yra daugybė papildomų būrelių bei modulių, iš kurių tikrai kiekvienas gali išsirinkti tai, kas jam įdomu ir mėgstama. Man labai patinka gamtos ir matematikos moduliai, taip pat žaidžiu kvadrata, čia ne tik smagiai leidžiu laiką su naujaisiais draugais, tačiau padarau ir gerą mankštą. Mano tėveliai labai džiaugiasi matydami mane laimingą ir norintį eiti į naująją mokyklą – LSMU gimnaziją. Pagarbiai

Danielis Dadūra, 5a

PIRMI PENKTOKŲ ĮSPŪDŽIAI MOKYKLOJE

Rugsėjo 1-osios akimirka.

◀ 3 p.

Mūsų, tėvelių, nuomone, mums labiausiai įstrigo:

- Organizuotumas;
- Visų LSMU mokytojų ir darbuotojų skiriamas dėmesys vaikams;
- Rimtas ir atsakingas pedagogų požiūris į dėstomą dalyką;
- Labai gera atmosfera gimnazijoje, todėl greitai pavyko adaptuotis;
- Didelis dėmesys įvairiems ir įdomiems renginiams.

**Penktoko Martyno vardu
Tomas Šukys**

Rudens nemėgstu. Na gal tik tas kelias dienas, kai saulė apšviečia ryškią rudens paletę, o pro mašinos langą matau lėtai sau vaikščiojančius žmones, sugėbančius džiaugtis dar viena rudens diena.

Šis vakaras ne toks. Jau tamsu. Žiū-

riu į medį kieme. Prie jo prikaltas vėjas ir šaltis. Diena sunki. Ir savaitė sunki. Laikas toks, kad net kalbėti nesinori. Bet bent jau ramu. Žinutė. Pyp. Na kas vėl? Auklėtoja. Hm. Ką pamiršome? Neištaisė klaidų? Neaplenkė knygų? Subraukė sąsiuvinį? Penktadienio vakarą?

„Man be Algirdo būtų tuščia klasė“... Ir štai čia prakiuro dangus. Dabar žinau, mano vaikas ten, kur ir turėtų būti. Ačiū Jums.

Kristina Jarienė, 5c

Tapome naujokais LSMU gimnazijoje. Kokios mintys ir savijauta? Na, koks gali būti jausmas, kai metų pradžios šventėje pasitinka repuojantys mokytojai? Noriu ir aš į mokyklą! Bent vieną dieną...

Džiaugiuos! Džiaugiasi ir sūnus. Be abejo, sunku pamiršti lėtą pradinės

mokyklos tempą ir per vieną dieną užaugti, bet gera augti šiltoje bendruomenėje, stiprių specialistų apsuptyje. Ačiū, kad padedate, globojate ir rūpinatės. Didžiuojamės būdami Jūsų šeimos dalimi. Linkėjimai,

Diana Zasimauskienė, 5c

LSMU buvo „mano svajonių mokykla“. Visą vasarą jaučiau vaiko nerimą, spaudimą, netgi pyktį, kad išskyrčiau su buvusiais klasiokais. O juk mes tarėmės: jei įstosi, vadinausi, mokykla tau skirta, jei ne – lieki pirmoje. Įstojo be niekieno pagalbos. Tuomet, pamenu, net pyko ant savęs... Bet... jau po pirmų trijų dienų balse išgirdau vos ne euforiją, pakylėtą balsu pasakojo, kaip jam čia patinka mokytojai, tvarka, dėmesys, maistas (valgykloje tik 5-tokams skirtas laikas, daržovių baras, kur prie

KUO MAN PATINKA MANO MOKYKLA

Man ši mokykla patinka tuo, kad visi mokytojai draugiški, visada pasirengę paaiškinti nesuprantamus dalykus. Taip pat labai draugiški, linksmi klasiokai. Dar labai patinka valgykla ir jos maistas. Šioje mokykloje yra daug įvairios veiklos, kurią išsirinkti bus nelabai lengva, nes čia jos pilna pradedant nuo kvadrato ir futbolo, baigiant robotika ir matematika. Nežinau, ar galima kažkaip kitaip apibūdinti šią mokyklą: ateini į pirmą pamoką apsimiegojusi – o jau turi išeiti, pilna puikių emocijų ir geros nuotaikos. Taip ir nesupranti, kaip greitai prabėga visa diena mokykloje.

Justė, 5c

Helovino vakarėlis.

karšto patiekalo gali dėtis kiek ir ko nori!)... O labiausiai buvo sužavėtas, kad pagaliau turi galimybę mokytis savo svajonių kalbos, t. y. prancūzų; o dar mokytoja užsienietė – jis buvo „nuginkluotas“ akimirksniu. Būrelių pasirinkimas mokykloje yra toks, kad teko padėti pasirinkti. Dėl vieno nebuvo diskusijų – Lyderių klubas. Aš tik išgirdusi supratau, kad sūnui kaip tik, ir jis nedvejojo nei kas, nei kaip, o iškart paklausė – kada ir kur vyks atranka?! Pateko – dar vienas plusas mokyklos naudai. Jau po savaitės mano parinkta mokykla visiškai buvo reabilituota ir sūnus pasakė, kad džiaugiasi čia mokymasis. Dar vienas dalykas nustebino, nes teko girdėti visokių kalbų, kad nėra čia jokių „privalomų“ rinklavių. Pašaipų? Patyčių? Aš „geresnis“ nei Tu?.. Nieko panašaus, o jau mūsų vaikas, tai

tikrai tokius dalykus pastebi ir būtinai pakomentuotų.

Džiaugiamės, kad sūnus čia įstojo, kad jam patinka ir jis nori čia mokytis. Apie perėjimą į kitą mokyklą neliko jokių kalbų.

Tito mama, 5c

Na, aš galiu tik pasakyti, kad tikrai nesitikėjau, kad Dovui taip patiks nauja mokykla. Tikrai. Buvo labai keista, nes buvome prisigauždę, kad labai sunku mokytis ir t. t. Bet kai iš vaiko kas rytą girdi, kad jis nori lėkti į mokyklą, na, tikrai ir pačiam net žandai atvėpsta. Aš nesakau, kad mokytis lengva, tikrai ne. Bet kartu ir linksma! Ir daug puikių draugų, ir mokytojų, ir išvykų! Na, ir dar labai smagu bėgti su „gauja“ į mokyklos valgyklą, nes viskas skanu.

Dovo mama Giedrė Deršionienė, 5c

► 5 p.

AČIŲ PENKTOKAMS, PAKVIETUSIEMS Į SAVO KLASIŲ VALANDĖLĘ

2018 metų spalio penkioliktosios rytą LSMU penktų klasių mokiniai į savo klasės valandėlę pasikvietė vieną žinomiausių Lietuvos dainininkių, 2018-ųjų „Eurovizijos“ dalyvę Ievą Zasimauskaitę. Labai ačiū, kad į savo valandėlę penktokai pasikvietė ir keletą kitų klasių mokinių, labai mėgstančių dainuoti, svajojančių apie dainininko karjerą.

Susitikimo metu Ieva Zasimauskaitė pasakojo apie save, lipimą karjeros laiptais, kalbėjo apie gyvenimą, atsakinėjo į vaikams rūpimus klausimus, o susitikimo pabaigoje padainavo. Manau, dauguma mūsų (tarp jų ir aš) į susitikimą žvelgė tarsi į galimybę susitikti su „žvaigžde“, tačiau Ieva pasirodė labai... paprasta, žmogiška. Tai nė truputį nenuvylė, netgi – priešingai – dainininkei žavesio suteikė ne tik jos balsas, bet ir pati tolerantiška, atjaučianti, geraširdiška asmenybė. Ieva labai šiltai bendravo tiek su mokytojais, tiek su mokiniais. Keletas vaikų uždavė klausimus, į kuriuos dainininkė mielai atsakė. Salėje nė minutei nebuvo stojusi nejauki tylą (juk visi žinome, kaip dažnai tai nutinka). Menininkė pasirodė esanti ne tik puiki dainininkė, bet ir inteligentiška, įdomi, šmaikšti bei maloni pašnekovė, gebanti duoti patarimų, mokanti aiškiai reikšti savo mintis. Jaučianti auditoriją. Taip būna labai retai, tačiau Ieva... spinduliavo gėrį bei šilumą, su ja kalbėtis buvo nepaprastai jauku ir gera. Manau, daugelis mokinių gavo atsakymus į jiems rūpimus klausimus.

Ačiū Mantui Zasimauskui (5c), pakvietusiam savo pusseserę, krikšto mamą Ievą Zasimauskaitę susipažinti su mūsų gimnazija.

Dėkojame Ievai už apsilankymą, pamokančius žodžius, atvėrusius akis ne vienam, nuostabias dainas ir šiltas emocijas, atneštas į prasidėjusių mokslų sukaustytą gimnaziją.

Vytautė Laurinavičiūtė I g. C

PENKTOKAI DŽIAUGIASI ANGLŲ KALBOS MOKYTOJOMIS

Atėję į penktą klasę mes labai apsidžiaugėme, kad mums paskyrė tokią gerą anglų kalbos mokytoją. Jos pamokos būna linksmos ir nuostabios, o, svarbiausia, naudingos. Ji kiekvieną dieną būna puikios nuotaikos ir dalijasi ja su visais! Ji yra nuoširdus bei rūpestingas žmogus. Labai džiaugiamės, kad turime tokią nuostabią anglų kalbos mokytoją Jūratę!

Janina Violeta Marčiukaitienė mūsų anglų

kalbos mokytoja. Ji labai linksma, gera ir turi humoro jausmą. Kai prieš kontrolinį virpa kojos iš baimės, ji nuramina ir pasako gerus žodžius. Visada žino, kada pagirti, o kada sudrausminti. Labai džiaugiamės, kad būtent ji mus moko anglų kalbos.

Jeigu anksčiau nemėgai anglų kalbos pamokos, dabar tik gerais žodžiais minėsi ją, nes mus moko mokytoja Violeta.

Akvilė Markauskaitė ir Ieva Strumskaitė, 5c

Mokytoja ekspertė Jūratė Rudavičiūtė.

Mokytoja metodinė Janina Violeta Marčiukaitienė.

PIRMI PENKTOKŲ ĮSPŪDŽIAI MOKYKLOJE

5a dailės pamokoje.

◀ 4 p.
Vaiko savijauta / atsiliepiamai apie pirmą mėnesį mokykloje:
■ Euforija dėl visiškai kitokio (ne tarybinio) lygiavėrio požiūrio į mokinį;
■ Stebuklingas noras keltis kuo anksčiau ir lėkti kuo anksčiau į mokyklą pas draugus;
■ Noras dalyvauti klasės ir mokyklos bendruomenės veikloje;
■ Visuomet gera nuotaika ir jokio streso;
■ „Jaučiuosi taip gerai ir jaučiai, lyg į tą mokyklą jau einu visus metus !!!!“
Vasarės tėvų savijauta / atsiliepiamai apie pirmą mėnesį mokykloje:
■ Ramybė ir euforija, kad vaikas jaučiasi mokykloje labai gerai ir jaučiai;
■ Smagu ir gera, kad vaikas apie mokytojus atsiliepia tik labai gerai arba puikiai, bent jau kol kas, nepaisant to, kokį įvertinimą gavo;
■ Džiaugiamės dėl, vaiko teigimu, kokybiškų ir skanių pietų bei pasirinkimo galimybių;
■ Šiek tiek neramu dėl nukritusio žinių lygio vidurkio (lyginant su buvusia mokykla), bet „nurašome“ tai prisitaikymo ir reikalavimų suvokimo periodui ir tikime, kad vaikas pats išmoks mokytis ir įvertinti teisingai situaciją – ko iš jo reikalaujama.

Vasarės tėvai, 5a

Didelis džiaugsmas matyti dukros spindinčias akis, grįžus iš mokyklos, ir suprasti, kad ji yra laiminga būdama čia. Gražu matyti, kaip mokyklos pedagogų kolektyvas sugeba motyvuoti vaiką naujoms veikloms ir pomėgiams. Ačiū mokytojams, su kuriais jau teko bendrauti, už padaršinią pradėjus nelengvą, bet skatinantį mokytis ir tobulėti penktokės kelią. P.S. Mokyklos virtuvė yra tobula, nežinau, kuo juos ten maitina, bet

greitai pradėsiame prašyti gaminti „išsinešimui“. Prieš tai ketverius metus vargau su „lauknešėliais“...
Jolanta Žukauskienė, 5c

Titui puikiai sekėsi adaptuotis naujoje mokykloje. Šaunūs mokytojai – savo srities profesionalai. Įdomios pamokos, skanus maistas, saugi aplinka. Daugybė užklasinės veiklos vaikams padeda tobulėti ir jaustis visaverčių mokyklos bendruomenės nariu. Tėvams svarbiausia, kad vaikas noriai eina į mokyklą, jaučiasi saugus ir grįžęs dalijasi įspūdžiais, kurių netrūksta kiekvieną dieną. Titas labai džiaugiasi tapęs LSMU gimnazijos mokiniu!
Ačiū, kad esate!

Tito mama, 5a

Štai ir atėjo rugsėjis. Žinoma, dešimtmečiui tai didelis iššūkis atėjus iš pradinės mokyklos susiorientuoti gimnazijoje, juk viskas nauja – mokytojai, tvarka, kabinetai, draugai. Bet mūsų berniukas labai laukė tos dienos, kai galės mokytis šioje gimnazijoje, nes sesers pasakojimai, kokius ji turi įruoštus biologijos, informacinių technologijų kabinetus, kokioje draugiškoje klasėje ji mokosi, tik pasitvirtino. Džiaugiamės, kad sūnus turi galimybę mokytis šioje gimnazijoje ir gavo draugišką klasę. Oskaro mintys:
Man labai patinka šios mokyklos gamtos ir informacinių technologijų kabinetai, jų įranga. Tai man padarė įspūdį. Taip pat patinka, kad berniukai labai draugiški ir per pertraukas galime žaisti stalo futbolą. Taip galima susidraugauti. Nepatinka, kad valgykloje parduoda bandeles, o jų sunku atsakyti, kai kiti klasės draugai jas valgo.

Pagarbiai Jurgita Panavienė, 5c

RYČIO AŠERIŠKIO PAMĄSTYMAI APIE LSMU

Apie Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnaziją sužinojau dar mokydamasis Kauno Prano Mašioto pradinėje mokykloje. Aš į šią mokyklą norėjau stoti, nes man ji iš pasakojimų atrodė nuostabi vieta, kurioje man bus gera tobulėti. Įstojus į mokyklą mano pamąstymai apie šią mokyklą pasitvirtino. Man ji patinka, nes joje yra šiuolaikiniai mokytojai ir joje gera mokytis. Taip pat man dar patinka ši mokykla, nes yra jauki ir saugi aplinka. LSMU gimnazija yra didelė ir graži. Mokiniai šioje mokykloje – draugiški ir žingeidūs. Aš irgi noriu kuo daugiau sužinoti, todėl man ši gimnazija geriausia vieta tobulėti. Mano mamai mokykla patinka, kadangi ji žino, kad joje aš saugus ir tikrai gausiu didelį „bagažą“ žinių. Mokytojai šioje mokykloje yra kompetentingi ir su gimnazistais elgiasi draugiškai. Taip pat šioje gimnazijoje nuostabi komunikacija tarp tėvų ir mokytojų, o tai yra labai svarbu norint suvaldyti „Z“ kartą.

Rytis Ašeriškis, 5c

TAS LAISVĖS NEVERTAS, KAS NEGINA JOS

1953 m. sausio 2 d. Žalgirio miške NKVD pareigūnai nužudė mano prosenelį ir jo brolių, partizanus Joną ir Antaną Aštrauskus. Tai yra data, amžiams pakeitusi mano giminės istoriją. Mano močiutė su savo mama, taip pat partizane, iki pat Nepriklausomybės atgavimo 1990 m. slapstėsi naudodamos netikras pavardes ir dažnai keisdamos gyvenamąją vietą, norėdamos išvengti sovietų rūstybės. Būtent tragiška mano giminės istorija ir paskatino mane užsiimti dabartine veikla.

Aš, dar būdamas labai mažas, puikiai supratau tėvynės laisvės kainą bei svarbą. Prie to labai prisidėjo ir močiutės bei tėvų pasakojimai apie tai, jog už laisvę, kurią turime dabar, privalome dėkoti visiems už ją kovojusiems ir žuvusiems lietuviams, tarp jų ir mano proseneliams, kurie negailėdami jėgų ir kraujo stėjo prieš okupantus. Tačiau šiandieninis jaunimas dažnai tai pamiršta. Laisvė jų suvokimu yra nebe siekiamybė ar vertybė, o tiesiog duotybė. Gaila, kad šiandien žmonės abejingi tautai ir valstybei. Todėl aš savęs dažnai klausiu: „Ar tai yra Lietuva, dėl kurios mes kaip tauta paaukojome tiek daug?“ Man visada buvo įdomu, ką apie mus pagalvotų žmonės, kurie dėl Lietuvos ir mūsų laisvės „padėjo galvas“. Todėl tik sulaukęs tinkamo amžiaus nedelsdamas stočiau į sukarintą, savanorišką, šalies gynybai ir pilietiniam švietimui skirtą organizaciją – Lietuvos Šaulių sąjungą, kuriai priklausau jau penkerius metus. Per tą laiką dalyvavau įvairiose pratybose, stovyklose, įveikiau daug kilometrų pėsčiųjų žygiuose, išlaikiau aukščiausią – ketvirtą pakopą bei kario paramediko kursą. Verta paminėti ir sąžiningą dalyvavimą daugelyje Lietuvos valstybei svarbių švenčių

Aurimas su penktokais.

minėjimuose. Taip pat rugsėjo 28-29 dienomis LSMU gimnazijos penktų klasių mokiniams vyko edukacinė stovykla „Susipažinkime“, kurioje aš bei mano kolega, taip pat jaunasis šaulys Rokas Gelžinis mokėme vaikus išlikimo gamtoje. Daugelis Lietuvos šaulių sąjungą painioja su skautais ar kitomis organizacijomis. Tačiau ji iš kitų išsiskiria tuo, jog yra patvirtinta Lietuvos Respublikos Krašto apsaugos ministerijos, todėl mes ne tik elgiamės, rengiamės kaip kariai, mes prisiėkame būti ištikimi savo valstybei, rengiamės ją ginti, dalyvaujame stovyklose, pratybose, kuriose mus apmoko profesionalūs kariai, specialistai. Šaulių sąjungoje, kaip ir kariuomenėje, yra labai svarbus fizinis pasirėngimas. Šauliai pratybų ar stovyklų metu laikosi disciplinos, o už jos nesilaikymą tenka „sumokėti prakaitu“. Ne mažiau yra svarbus ir psichologinis pasirėngimas. Kovinės

užduotys, sunkios ir įtemptos sąlygos moko mus dirbti komandoje, ugdo mus kaip asmenybes, padeda prisitaikyti prie bet kokių sąlygų ir kūrybiškai įvykdyti mums pavestas užduotis. Išmoko priimti gyvybę ir mirtį lemiančius sprendimus. Karinė tarnyba turi labai daug pliusų. Turbūt esate girdėję posakį: „Jaunuolis išėjo į kariuomenę vaikas, o grįžo – vyras.“ Žinoma, ir aš išmokau dalykų, kurių niekada nebūčiau išmokęs kitur. Išmokau kritiškai mąstyti ir analizuoti, nieko nebijoti, išmokau netingėti ir siekti savo tikslo. Tačiau ne tai man svarbiausia. Svarbiausia, jog aš tikiu, kad mano proseneliai manimi didžiutuosi. Todėl linkiu šiandieniniam jaunimui surimtėti, nebijoti užsiimti pilietiška veikla ir suprasti, jog dabar galime džiaugtis laisve tik dėl mūsų protėvių aukos. „Tas laisvės nevertas, kas negina jos.“

Aurimas Bikuličius III g. C

ISTORINĖS ATMINTIES PUOSELĖJIMAS PĖSČIŲJŲ ŽYGIŲ METU

„Adolfas Ramanauskas-Vanagas tęsia kelionę į partizanų vadų susitikimą ir netrukus paliks Dainavos apygardą. Prieš akis daugybė kilometrų, pavojai visur! Tačiau kovos draugai ir ištikimi rėmėjai neleis, kad nutiktų kas nors blogo...“ – taip skambėjo žygių ciklo „Partizanų Lietuva: V žygis“, prie kurio lapkričio 10 d. prisijungė net 19 LSMU gimnazijos mokinių, antrašė, kuri kvietė į žygi, atkartojanti

Adolfo Ramanausko-Vanago kelionę į 1949 m. vasario 16 d. LLKS Tarybos Deklaracijos pasirašymo vietą. Jau ne pirmą kartą LSMU gimnazijos mokiniai Neformaliojo švietimo skyriaus vedėjos, istorijos mokytojos Sandros Gaučiūtės kvietimu dalyvauja pėsčiųjų žygiuose, kuriuose ne vien prisimena ir pagerbia įvairias istorines asmenybes, įvykius ar partizaninį judėjimą Lietuvoje, tačiau išbando

save ir savo ištvermę 20, 26, 33 kilometrų atkarpose... Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra pastebi, jog kasmet prie žygių prisijungia vis daugiau gimnazijos mokinių. Džiugu, jog didžioji dalis mokinių po savo pirmojo žygio dažnai klausia: „O kur žygiuosime toliau?“ *Žygiuosime! Jau netrukus. Sekite naujienas.*

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra Gaučiūtė

LSMU gimnazistai pasiryžę žygiuoti toliau.

PER VIENERIUS METUS DUKART PASAULIO ČEMPIONO TITULAS

Trasinio automodeliavimo būrelį lankyti pradėjau būdamas aštuonerių. Po metų dalyvavau Lietuvos čempionate, kuriame keturi etapai: varžybos Kaune, Šiauliuose, Klaipėdoje ir Vilniuje. Būdamas vienuolikos tapau F-1/24 klasės Lietuvos čempionu ir jau po kelerių metų pradėjau dalyvauti tarptautinėse varžybose. 2014 metais dalyvavau savo pirmajame pasaulio čempionate Latvijoje, kuriame gavau daug vertingos patirties ir nepakartojamų įspūdžių. Mano antrasis čempionatas vyko Čekijoje, Prahoje. Ten man pavyko tapti pirmuoju lietuviu, patekusiu į finalą (finale varžosi 8 geriausi). 2016 metais buvau vienintelis lietuvis čempionate, o 2017 metais iškovojo vicečempiono vardą, taip pat buvau trečias pagal čempionate surinktų taškų skaičių. Į šių metų pasaulio čempionatą po praeitų metų sėkmės važiauvau turėdamas didelių vilčių. Po pirmos klasės pats likau nustebeš – komandinėje PR-24 klasėje, kurioje dalyvavau su komandos draugu iš JAV Jonathan Forsyth, pavyko laimėti ne tik kvalifikaciją, tačiau ir iškovojoje pasaulio čempionų titulus. Antrą kartą tokią sėkmę pavyko patirti f-1/32 klasėje – ir šį kartą aš taip pat laimėjau ir kvalifikaciją, ir finalą bei tapau antruoju žmogumi, Baltijos šalyse turinčiu čempiono titulą, ir pirmuoju, per vienerius metus iškovojoju jus net dukart.

Dominykas Budrys

Dominykas Budrys (dešinėje) su komandos draugu iš JAV Jonathan Forsyth.

DEBATŲ KLUBAS LAUKIA NAUJŲ NARIŲ

Spalio pabaigoje dvi mūsų gimnazijos mokinės Gerda Prakopimaitė (III g.) ir Rimgaile Jonaitytė (IV g.) dalyvavo debatų renginyje „Creating critical minds and voices in Europe“ Atėnuose. Su kitais 8 Lietuvos delegacijos nariais jos dalyvavo politinėse dirbtuvėse bei debatuose. Gimnazijos debatų klubas toliau tęsia savo kelią ir jau pradeda ruošti atrankoms bei nacionalinėms varžyboms. Praeitais metais atrankose puikiai pasisekė Adelei Brinkytei, kuri pateko į debatų nacionalinę komandą, ir Rimgailei Jonaitytei, patekusiai viešojo kalbėjimo komandą. Debatų klubas ir toliau laukia naujų narių gausos.

Rimgaile Jonaitytė

Debatų dalyviai Atėnuose.

MOKYTOJO DARBAS ŽAVUS SAVO NEPAKARTOJAMA KIEKVIENA DIENA

Esu kilusi iš Utenos krašto, garsėjančio ežerais, kalvotais ir nepakartojamais kraštovaizdžiais. Gyvenant tokioje apsuptyje negali likti abejingas gamtos grožiui. Jau vaikystėje svajoju dirbti mokytoja ir mokytį įdomiausių mokomųjų dalykų – geografijos arba biologijos. Tuometiniame Vilniaus pedagoginiame institute kaip tik buvo pradėti ruošti geografijos – biologijos mokytojai ir aš patekau tarp 25 laimingųjų. Jau 24 metus mokinius kviečiu keliauti po geografinių žinių pasaulį. Šie mokslo metai pirmi LSMU gimnazijoje. Kaip ir kiekvienam naujokui nėra paprasta. Vien kiek naujų veidų – tiek vardų reiks išmokti ir rasti tinkamus kelius, takelius, serpantinus ar magistrales, kad būtų gera keliauti geografijos šalyje. Mokytojo darbas ir žavus savo nepakartojama kiekviena diena, verčiančia tobulėti, keistis, mokytis kartu su mokiniais.

Geografijos mokytoja Jovita Vizbarienė

Geografijos mokytoja Jovita Vizbarienė.

AUKSO ŽENKLELIS DofE DALYVEI UGNEI EITAVIČIŪTEI

Spalio 10 d. Valdovų rūmuose vykusioje Edinburgo hercogo tarptautinių apdovanojimų programos (DofE) apdovanojimų ceremonijos metu Jo Karališkoji Prakilnybė princas Edward'as, Veskso grafas, ir Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė aukso ženklelį mūsų gimnazijos IV g. B klasės mokinei, DofE dalyvei Ugnei Eitavičiūtei.

„Mano ne vienerių metų kelionė DofE programoje baigėsi trečią dieną vykusioje ženklelių įteikimo ceremonijoje, ji buvo tarsi įvertinimas viso to, dėl ko stengiausi keletą metų. Džiaugiuosi, jog per tuos metus siekiau bronzos, sidabro, aukso ženklelių. Kiekvienas išsikeltas tikslas, įveikti iššūkius suteikė motyvacijos siekti vis daugiau. Itin daug gyvenimiškos patirties įgavau savanoriaudama gyvūnų globos namuose, vaikų dienos centruose bei kitose organizacijose. Išsikelti tikslai įgūdžių ir aktyvios veiklos srityse suteikė drąsos išbandyti naujas veiklas bei iš jų pasimokyti. Žygiuose geriau pažinau save, puikiai praleidau laiką su įvairiais žmonėmis. Vienas didžiausių iššūkių buvo rezidavimo projektas, ne tik sunku buvo sugalvoti tikslą, idėją, tačiau taip pat reikėjo įveikti sunkumus, kilusius projekto eigoje. Tačiau rezidavimo projekte praleista savaitė vaikų dienos centre „Vaikų stotelė“ bei savaitgalis SOS vaikų kaime suteikė galimybę geriau pažinti save, praplėti mano akiratį. DofE programoje

Aukso ženklelis DofE dalyvei Ugnei Eitavičiūtei iš Lietuvos Respublikos Prezidentės rankų.

susipažinau su naujais žmonėmis, kurie motyvavo, padėjo ir džiugino mane. Taip pat buvau išvykusi į Slovėniją. Tad labai džiaugiuosi pasiektu aukso ženkleliu. Ceremonija, kurioje dalyvavau ir turėjau garbės apdovanojimą atsiimti iš Lietuvos respublikos prezidentės Dalios Grybauskaitės ir Didžiosios Britanijos princo Edvardo, paliko neišdildomus įspūdžius“, – teigia Ugnė Eitavičiūtė.

Nori apie programą sužinoti daugiau? Kreipkis į ugdymo ir pagalbos skyriaus vedėją Editą Kavaliauskienę (209A kab.) arba neformaliojo švietimo skyriaus vedėją Sandra Gaučiūtę (205 kab.).

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra Gaučiūtė

MANE DofE PROGRAMA SKATINA TOBULėti

DofE programos dalyviai.

28 kilometrai miškais ir laukais. Tokį iššūkį mūsų komanda priėmė vieną šeštadienio rytą. Kojos žygių batuose, ant pečių sunkios kuprinės, rankose žemėlapis. Šiek tiek pakalbėję ir aptarę mūsų planus ir lūkesčius su žygio vertintoja Agne, palikome Lekėčius ir pajudėjome numatytu keliu. Maršrutą sudarėme patys, viską suplanavome iki smulkmenų nuo žygio plano iki, sakytčiau, kuklaus žygeivių meniu. Tačiau vos prasidėjus žygiui susidūrėme su netikėtumais. Nuo tokių juokingų problemėlių kaip pamestas tušinukas iki kiek didesnių nemalonumų, sukėlusių šokių tokį nerimą. Dar pirmosios dienos pradžioje nuklydome nuo maršruto. Kol supratome, kur esame, teko gerokai paklaidžioti ir panerimauti. Galiausiai atradę kelią atsilikome nuo savo plano valandą. Nusprendėme, kad tai visai nedaug, palyginus su mūsų bandomojo žygio nuotykiomis, kai tris valandas praleidome klaidžiodami pelkėse. Pasiekę Altoniškių kaime esančią mokyklą, kuri buvo mūsų nakvynės vieta, pagaliau galėjome

nusiraminti. Mūsų vakarienė – patys nuostabiausi makaronai su konservais. Bet kurią kitą dieną tai būtų gan neįprasta vakarienė, bet praleidus tiek laiko miškuose galbūt šiek tiek neišvirė, šiek tiek atvėšę makaronai tampa pačiu puikiausiu patiekalu. Antra diena praėjo kur kas sklandžiau. Rytė dar visai užsimiegoję grožėjome rūku uždengtais miškais. Viskasėjo pagal planą. Grįžę dalijomės įspūdžiais apie praėjusias dvi dienas. Kalbėjome apie tai, su kokiais sunkumais susidūrėme, ko išmokome, ką supratome apie save ir kitus šio žygio metu. Mane DofE programa skatina tobulėti, siekti tikslų, padeda mokytis dirbti komandoje. Man patiko metafora, kurią mums minėjo Agnė. Ji klausė, ką mes šio žygio metu išmetėme iš savo kuprinės ir ką į ją įsidėjome. Kiekvienam ši kelionė padėjo atsikratyti skirtingų ydų ar baimių, tačiau visi tikrai sutikome, kad mūsų kuprines papildė lengvi, šviesūs prisiminimai ir nuotykių troškulys.

Gustė Bajarkevičiūtė I g. C